

For så vidt angår etageboligbyggeri findes der ikke tilsvarende krav. Etageboligbyggeri, som reguleres af byggelovgivning under Økonomi- og Erhvervsministeriet, adskiller sig fra f.eks. hotelbyggeri ved at være opdelt i lejligheder, som alle har direkte adgang til en eller flere trapper. Bl.a. af denne grund vurderes der ikke at være samme brandmæssige risiko forbundet med etageboligbyggeri som med hotelbyggeri.

Brandslukningsmateriel i etageboligbyggeri ville sandsynligvis kunne medvirke til at reducere skadevirkningerne af brande. Men det skønnes ikke hensigtsmæssigt at fastsætte regler i den forbindelse, da det næppe vil være muligt at kontrollere reglerens overholdelse og iværksætte sanktioner, såfremt materiel ikke er til stede, fjernes eller stjæles. Der er imidlertid intet til hinder for, at ejere af ejendomme på eget initiativ opsætter brandslukningsmateriel. Der kan peges på muligheden for at gennemføre en informationskampagne om opsætning af brandslukningsmateriel rettet mod ejere af etageejendomme.

For så vidt angår forslaget om at uddanne ejendomsfunktionærer til at kunne foretage brandslukning vurderes effektiviteten af en sådan ordning at afhænge af, om disse funktionærer vedvarende er til stede i ejendommen. Dette er typisk ikke tilfældet, da serviceopgaver i forbindelse med boligbyggeri ofte varetages af firmaer med et personale, der ikke er knyttet til den enkelte ejendom.«

Jeg kan henholde mig til Indenrigs- og Sundhedsministeriets oplysninger/vurdering, idet jeg bakker op om forslaget om at gennemføre en informationskampagne. Jeg mener derfor ikke, at der på baggrund af branden i Randers er grundlag for, at udarbejde nye regler for brandsikring og brandbekæmpelse vedrørende private udlejningsejendomme.

Spm. nr. S 2151

Til indenrigs- og sundhedsministeren (21/5 02) af:

Birthe Skaarup (DF):

»Vil ministeren forklare, om det er rigtigt, at myndighederne gennem de sidste 4 år fuldstændig har ignoreret den lovændring, Folketinget vedtog i 1998, hvorefter alkohol ikke må sælges

til børn under 15 år fra butikker, hvor der foregår detailsalg, og – i bekræftende fald – hvilken kreds af personer inden for det offentlige sundhedsvæsen eller anden offentlig myndighed kan drages til ansvar for, at der slet ikke har fundet nogen form for tilsyn med lovens overholdelse sted?«

Begrundelse

Efter en undersøgelse, der er offentliggjort af Sundhedsstyrelsen, har 40 % af de 14 årige inden for en måned købt alkohol i detailhandlen. Dette er sket uanset forbuddet i alkoholmisbrugsloven, som Folketinget vedtog i 1998. Det påhviler naturligvis – på alle områder af lovgivningen – myndighederne at sikre, at der sker overholdelse af de af Folketinget vedtagne love. Dette er særlig vigtigt på et område, der angår børn og unges helbred og velfærd. I den debat, der i Folketinget gik forud for fastsættelsen af 15-års aldersgrænsen, blev der fra alle sider lagt vægt på den nødvendige indsats for at sikre overholdelsen af forbuddet. Det er en kendsgerning, at danske børn uhyggelig tidligt »debuterer« som alkoholbrugere, og at usædvanligt mange danske børn – langt, langt flere end i andre civiliserede lande – har et umådeholdent alkoholforbrug med en lang række skadelige konsekvenser.

Der udføres da også et oplysningsarbejde, men det er stærkt kritisabelt, at myndighederne tilsyneladende gennem flere år slet ikke har forholdt sig til, om loven blev overholdt eller ikke. Med de tal, der nu foreligger, er det givet, at loven i meget stort omfang overtrædes hver eneste dag, mens myndighederne sætter kikkerten for det blinde øje.

Spørgeren er fuldt opmærksom på, at ministeren i Jyllands-Posten den 17. maj giver udtryk for, at der må sættes en stopper for disse misforhold. Dette vil spørgeren og Dansk Folkeparti støtte, men det er uforståeligt, at situationen har fået lov til at udvikle sig, som det er sket under den tidligere regering, som øjensynlig har været totalt ligeglade med aldersgrænsen.

Spørgeren beder derfor om ministerens udførlige forklaring på, hvorfor man i ministeriet eller hos andre sundhedsmyndigheder har ignoreret problemet, herunder om der ligger henvendelser udefra eller korrespondance mellem ministeriet og eksterne personer, organisationer eller andre, der har gjort myndighederne op-